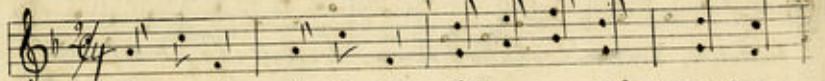
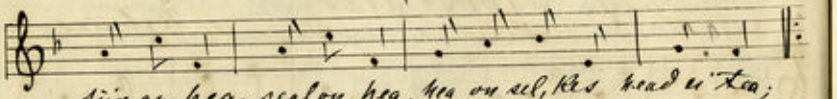
Noeta nr 47.

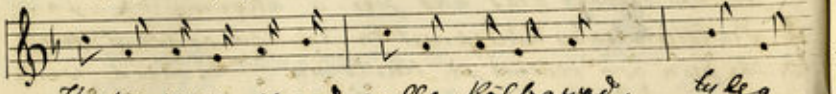
20. Haljas hain. Helmes.

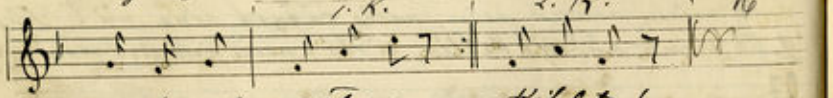
1. Haljas hain, haljas hain, haljas on nüüd nurm ja wain,
2. Waata mind, wali mind, wali minu, sa laululind;

siin on hea, seal on hea, hea on sel, kes head ei ütle;
mäita end, pööra end, kas sa Kõlbed mulle wend!

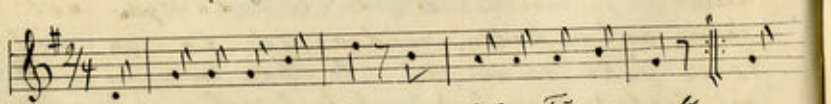
Kis teist, preilikesed, mulle Kõlbaw ad, Tulge kes minu Kihlus ja
Priske ja premikene peab see olema, kes minu
Ei sa Kõlba mulle, oled i-lu tu, Priske ja puna Kene peab see olema, kes minu

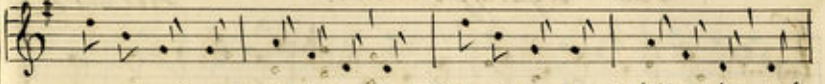
1. K. 2. K.

ennast mul näitama, Kihlata!
minustab
Kõketu, Kaklema, Kosida!
minustab
Rahwa laulu järele.

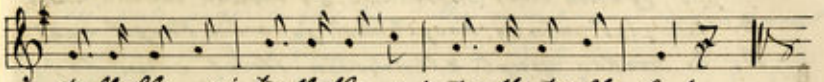
21. Muusikant. 12 Helmes.

Mo olen muusikant ja tulen Tõrwa maalt, ma
Ei lahku pill mu mant, ei mina pilla raalt;

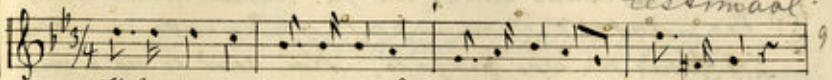
mängin lugu lustakat ja laulan laulu lahkemat: oi

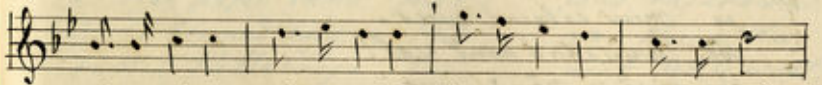
kallalla, oi kallalla, oi kalla kalla-la!

22. Kallis Mari

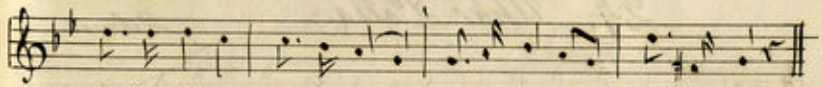
Igal jõwol. Eestimaal.

1. Kallis Mari, kaugel elad, millal kandwad sinu mu Käed,
2. Kallis Mari, kaugel elad, kaswa Rukki ma su kalt,
3. Ükski wägi siin maailmas sinust mind ei laku-ta;
4. Kindlast seda tehan koolo, Kõrd saame ühendused;

silma wet sa tihti walad, kurwastuse päewi näed,
süsti mulle armas oled, aegki pööra minu sun päält!
Kõik muud meie minu silmas on kui ilma e-lu-ta,
Kuika wast see Rana aeg, Mõrd saame jälle ühendused.

Kallis Mari kannata, sinust küll ei lahku ma!

J. W. Jannsen.